

॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ कलाभिः सहितं सकलं इतोऽस्मत्तः ततोऽन्यतः ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ षट्सुद्रोणद्रौणिकपकर्णमोजशल्येषु ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ धर्म
 ततोऽप्रीतस्तथोक्तः सन्भारद्वाजो ब्रवीन्नृपं ॥ नार्हसे मां तथा ज्ञातुं घटमानं तव प्रिये ॥ १० ॥ ससुरासुरगंधर्वाः सयक्षोरगराक्षसाः ॥ नालं लोकारणे जेतुं पाल्य
 मानं किरीटिना ॥ ११ ॥ विश्वस्तृग्यत्र गोविंदः पृतनानीस्तथाजुनः ॥ तत्र कस्य बलं क्रामेदन्यत्र च्यंबकात्प्रभोः ॥ १२ ॥ सत्यं तात ब्रवीम्यद्य नैतज्जात्वन्यथा भ
 वेत् ॥ अद्यैकं प्रवरं कंचित्पातयिष्ये महारथं ॥ १३ ॥ तंच व्यूहं विधास्यामि योऽभेद्यस्त्रिदशैरपि ॥ योगेन केनचिद्राजन्नर्जुनस्त्वपनीयतां ॥ १४ ॥ न लब्धज्ञातम
 साध्यं वा तस्य संख्येऽस्ति किंचन ॥ तेन ह्युपात्तं सकलं सर्वज्ञानमिति स्ततः ॥ १५ ॥ द्रोणेन व्याहृतं त्वेवं संशप्तकगणाः पुनः ॥ आह्वयन्नर्जुनं संख्येदक्षिणामभितो
 दिशं ॥ १६ ॥ ततोऽर्जुनस्याथ परैः सार्धं समभवद्रणः ॥ तादृशो यादृशो नान्यः श्रुतो दृष्टोऽपि वाक्चित् ॥ १७ ॥ तत्र द्रोणेन विहितो व्यूहो राजन् व्यरोचत ॥ चरन्म
 ध्यं दिने सूर्यः प्रतपन्निव दुर्दृशः ॥ १८ ॥ तंचाभिमन्युर्वचनात्पितुर्ज्येष्ठस्य भारत ॥ विभेददुर्भिदं संख्येचक्रव्यूहमनेकधा ॥ १९ ॥ सकृत्वा दुष्करं कर्म हत्वा वीरा
 न्सहस्रशः ॥ षट्सुवीरेषु संसक्तो दौःशासनिव शंगतः ॥ २० ॥ सौभद्रः पृथिवीपालजहौ प्राणान्परंतप ॥ वयं परमसंल्लप्ताः पांडवाः शोककर्षिताः ॥ सौभद्रे निहते
 राजन्नवहारमकुर्महि ॥ २१ ॥ धृतराष्ट्र उवाच पुत्रं पुरुषसिंहस्य संजया प्राप्तयौवनं ॥ रणे विनिहतं श्रुत्वा भृशं मे दीर्यते मनः ॥ २२ ॥ दारुणः क्षत्रधर्मोऽयं
 विहितो धर्मकर्तृभिः ॥ यत्र राज्येऽप्यसवः शूरा बालेऽशस्त्रमपातयन् ॥ २३ ॥ बालमत्यंतसुखिनं विचरंतमभीतवत् ॥ कृतास्त्रा बहवो जघ्नुर्ब्रूहि गावल्गणे कथं ॥ २४ ॥
 विभित्सतारथानीकं सौभद्रेणामितौजसा ॥ विक्रीडितं यथा संख्ये तन्ममाचक्ष्व संजय ॥ २५ ॥ संजय उवाच यन्मां पृच्छसि राजेंद्र सौभद्रस्य निपातनं ॥
 तत्ते कात्स्न्येन वक्ष्यामि शृणु राजन् समाहितः ॥ २६ ॥ विक्रीडितं कुमारेण यथानीकं विभित्सता ॥ आरुग्णाश्च यथा वीरादुःसाध्याश्चापि विप्लवे ॥ २७ ॥ दावा
 न्यभिपरीतानां भूरि गुल्मतृणद्रुमे ॥ वनौकसामिवारण्ये त्वदीयानां भूद्वयं ॥ २८ ॥ इति श्रीमहाभारते द्रोणपर्वणि अभिमन्युवधपर्वणि अभिमन्युवध
 संक्षेपकथने त्रयस्त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३३ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ संजय उवाच समरेऽत्युग्रकर्माणः कर्माभिव्यंजितश्रमाः ॥ सकृन्नाः पांडवाः पंचदेवैर
 पिदुरासदाः ॥ १ ॥ सत्त्वकर्मान्वयैर्बुद्ध्या कीर्त्या च यशसा श्रिया ॥ नैव भूतो न भवितानैव तुल्यगुणः पुमान् ॥ २ ॥

कर्तृभिर्मन्वादिभिः ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ इति द्रोणपर्वणि टीकायां त्रयस्त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३३ ॥ ॥ ७३ ॥ समर इति ॥ १ ॥ कीर्तिः साधुतयान्यैः कथनं यशः परचित्तचमत्कृतो गुणौघः ॥ २ ॥